

Б. Грінченко "Олеся"

Борис Грінченко — відомий український письменник — приділяв особливу увагу змалюванню дітей, які чарують неповторністю характерів, чистотою помислів та вчинків.

Оповідання "Олеся" починається розповіддю про далекі часи. У селі серед боліт на Волині жив старий козак Данило. Після турецького полону він повернувся в рідне село, прийняв до себе двох сиріт: дівчинку Олеся та хлопчика Михайлика.

Частенько Данило розповідав дітям, як знайшов їх серед трупів біля мертвих батьків. На дітей справляли велике враження не лише спогади, а й дідові слова: "Кожен чоловік повинен боронити від усякого ворога рідний край, не жаліючи свого життя".

І одного разу прийшов час випробування. Діти пішли в ліс по ягоди. І раптом побачили татар. Дівчинка одразу прийняла рішення: послала Михайлика попередити селян про небезпеку, а сама пішла попід лісом у протилежний бік, відволікаючи ворогів.

Дівчина кружляла поміж боліт, а потім зупинилась і сказала татарам: "Я вас, вороги, завела в цей ліс, і ви не вийдете відціль". Татарин ударив Олеся ножем у груди, "її голівонька схилилась, і чиста душа покинула тіло".

Селяни ховали хоробру дівчину, розуміючи, що вона загинула, рятуючи їх. Над могилою дід Данило промовив слова: "Кожен повинен боронити свій рідний край, не жаліючи життя!"

Ці слова має запам'ятати кожен, хто хоче прожити життя як вірний син рідної землі.